

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

De Courant verschijnt te Amsterdam, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor 6 maanden f 5,50; franco door het geheele Rijk. De buitenreders f 3,50; franco door het geheele Rijk. De buitenreders, ouz. franco te adresseren aan het Bureau der Courant.

DONDERDAG 24 JUNIJ.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen f 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen f 2,25 per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 55 cents per regel betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 Junij.

De Staten der provinciën vergaderen in de volgende maand, om de openvallende plaatsen in de Tweede Kamer aan te vullen. Gewoonlijk loopt deze handeling bij ons te lande af met eene herkeus der afgetreden leden, onverschillig of die leden al dan niet van de Kamer zijn. Van dien regel wordt maar zeldzaam afgeweken, tenzij dat de regering er zich mede bemoeit, dan zal men b. v. eest door Thorbecke zien plaats nemen voor eene of andere edelmoedigheid, die of politiek karakter heeft, of de verdienste bezit van de Kamer der regering ten dienste te staan. Het spel, zoo ingerigt, kan noch voor het volk openbaar, noch het land nuttig zijn.

Er is een bewijs, dat vele Provinciale Staten geen gebruik hebben van het recht dat zij uitoefenen; want als zij niet te waardenen wat zij deelen, dan zouden zij bevoegd zijn, dat het hun verleende recht, om de leden der Tweede Kamer te benoemen, minder een recht, dan een plicht is, die zwaar op hun geweten drukt, dewijl de uitkomst van de keus beslist over de belangen van het land, en de over vorst en volk van het geteisterde vaderland. Door de keus toch der Provinciale Staten wordt de vertegenwoordiging gevormd. Wat is de vertegenwoordiging? Het is men daaraan, als men bereid staat, eene stem uit te brengen over den man, die naast de regering zal worden aangesteld, om in naam des volks toe te zien, dat noch gebruik worde gemaakt van magt om onze vrijheden te vernietigen, noch de Staat bezwaard worde met uitgaven, die nutteloos den burger verarmen, de nijverheid doodden, de handel beklemmen en het land uitputten?

De keus, vergeet niet dat een lid der Provinciale Staten bij het uittreeden van zijne stem een plicht vervult, die hem zelfs bij eede is op de ziel gedrukt; hij zucht hij niet vaak dien plicht, voorgedragen onder den naam van een recht, te beschouwen als eene gunst, hem van de Provinciale Staten te beurt gevallen, waarover hij naar welgevallen, dat is, eveneens bij gunst kan beschikken? Hoe geraken daarbij niet de wezenlijke belangen verwaarloosd, en de zaken geschoeid op de keus van wederkerig, privaat dienstbewijs, die van de vertegenwoordiging maakt een parlementair werktuig van gebruik der regering, om door de bekrachtiging van een wetten genaamd volkstoeligt uit te voeren te maken, wat eene democratische regering nooit zoude hebben durven onderneemen.

Er is toch is dit resultaat niet zoo algemeen als het waar is? Wil men een land vinden, waar de schulden tot de hoogste hoogte gebragt en desniettemin staande jaarlijks nog vermeerderd worden? Men neme het eerste constitutionele land het beste, men neme ze één voor één, en Nederland op de eerste plaats, om bij het spel van schouwspel te gaan zitten treuren.

Waar worden de belastingen het drukkendst gemaakt? Het onbarmhartigst geind? Weiderom in de constitutionele landen, waar eene zoogenaamde vertegenwoordiging altijd in den naam des volks de regering magt geeft, om meer te verteren, dan zij ontvangt, en meer te ontvangen, dan het volk geschikt kan opbrengen? Is het niet bepaaldelijk waar geweest van ons land? En waarom is daarin eenige verandering gebragt anders, dan dat men stond aan den rand van den afgrijselijken afgrond, dien men bankroet noemt? Men heeft van schrik terug gebeeld en door ontelbare offers, wederom het volk afgevergd, getracht een gevaar te verhoeden, dat nog altijd dreigend kan worden bij den versterkten schok, dien het land mogt ondergaan, van welken aard die schok dan ook zijn moge. Vrees, ziedaar het eenige uitwerksel, dat de onbereijde inboedel van onze financiën heeft voortgebragt; voor het overige is de staat weinig of niet veranderd; de Provinciale Staten zijn gebleven, die zij vroeger waren, en de Staten-Generaal, als het uitloeiisel der Provinciale Staten, staan heden gelijk voorheen bereid, om over bezettingen te ritten, en de wezenlijke grieven niet te zien. Er zijn natuurlijk eervolle uitzonderingen, maar daarin is de oppositie niet beter bedeed dan de behoudende partij. In daarin eenige verbetering te hopen? Wij denken daartoe niet gerechtigd te zijn, zoo lang de Provinciale

Staten zullen meenen, dat het hun verleende recht een voorrecht is, hun bezorgd door vrienden als een dienstbewijs, dat eveneens als een dienstbewijs, behoort te worden overgeplant in de Staten-Generaal, die op hunne beurt wederom dienst bewijzen aan de regering, aan zich zelven en aan hunne kiezers, de leden der Prov. Staten. Eene machine, die haren invloed besluit binnen dien werkring, kan zich nooit verheffen tot een werktuig van volksbelang, en daarom geene andere resultaten leveren, dan die allen bevreemen, de bevordering van het individueel belang der bevoorregten met de verwaarloozing der algemeenen.

Betreffende het lot aan kapellaan Gepkens toegedacht, is tot heden niets uitgelekt. Maar wat men wel vernemen, is dat door hooggeplaatste personen, zoowel te 's Hage, als te Amsterdam en te Arnhem, het gerucht verspreid wordt, dat Jan der Linde de dupe zou zijn geweest van omkoopning, waaraan zich zelfs aanzienlijke geestelijken zouden hebben schuldig gemaakt. Dit gerucht, naar men verneemt, wordt in hooge kringen verspreid. Wij willen niet gissen met welk doel. Maar te vorderen, dat men openlijk zegge op welke gronden deze aantijging steunt — daartoe zijn wij ten volle gereed, daar de gevoerde processen niet het allerminste aan het licht hebben gebragt, wat ook eene aantijging eenigermate zou kunnen bevestigen. Heeft er omkoopning plaats gehad, men bezeeze het en vervolge de schulden: wij hebben er belang bij, de geheele waarheid te leeren kennen. Maar zo lang men zich bepaalt tot beschuldigingen, heimelijk uitgebragt tegen leden, die zich niet kunnen verdedigen, hebben wij recht die aantijgingen als vuigen laster te brandmerken.

De Directie der Nederlandsche Handel-Maatschappij heeft, ingevolge het 9ste der Artikelen van Overeenkomst, bekend gemaakt, dat door den Raad, in deszelfs zitting van 18 Junij jl., in overeenstemming met de bepalingen van den 92ste en 2de der evengenoemde Artikelen, is besloten tot de uitkeering van een Divident over het Boekjaar 1846, ten bedrage van Zestig Gulden over elk Aandeel, groot f 1000, staande op naam; en dien ten gevolge de houders van Aandelen op naam verwittigd, dat, overeenkomstig den inhoud der bij die Aandelen afgegeven Nieuwe Divident-bewijzen, tot de betaling tegen intrekking van het Twaalfde derzelve, zal worden geaccordeerd bij de Nederlandsch Bank te Amsterdam, en wel te beginnen met den tweeden Augustus 1847.

Z. M. heeft tot lid der commissie, voor dit jaar belast met het afnemen der examina ter toelating aan eene der hoogeschoolen of aan het athenaeum te Amsterdam of te Deventer, benoemd den heer C. G. Cobet, buitengewoon hoogleraar in de faculteit der bespiegelende wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Leyden, — en zulks ter vervanging van den heer J. A. C. Rovers, hoogleraar in de faculteit der bespiegelende wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Groningen, die bij besluit van 21 Mei jl., N. 50, tot lid der gemelde commissie benoemd was, doch verlangd had, wegens zijnen min gunstigen gezondheidstoestand, van het aanvaarden dier betrekking verschoond te blijven. (Z. C.)

Bij besluiten van 11 en 18 Junij jl., heeft Zijne Majesteit tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd de heeren A. J. Berkhout, school-opziener van het 7de district in Noord-Holland, predikant te Zaandijk; Dr. J. A. van Bemmelen, president van de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezigt te Haarlem; Mr. J. J. van Hasselt, secretaris van het stedelijk bestuur van Arnhem, en H. A. Bijvoet, lid en secretaris der commissie van belanghebbenden voor eene verbeterende uitwatering in Noord-Brabant.

Men meldt uit Amersfoort, dd. 21 Junij, aan de N. R. Courant, dat aldaar dezer dagen in den muur van een oud gebouw, vroeger eene kapel of een klooster, in de muurhuizen zijn gevonden twee uit hout gebeitelde groepen, bestaande iedere groep uit vier beeldjes, van welke de

eene voorstelt den Zaligmaker, zijn kruis dragende, en door Romeinsche soldaten vergezeld, en de andere de H. Maagd, door Johannes en twee vrouwen, waarschijnlijk de H. Maria Magdalena en Salomé, vergezeld. De zelfde zijn ruim een voet hoog en welligt meer dan twee à drie honderd jaar oud.

— Hetzelfde blad behelst een bericht uit Vlaardingen van den 22 dezer, aldus luidende: Heden namiddag ten 6 ure is alhier aangekomen Zr. Ms. stoomschip *Cerberus*, kommandant luit. ter zee der 1ste kl. P. A. M. Hulp, hebbende den 18den dezer de hollandsche haringvloot op de hoogte van Hitland verlaten, met 914 ton haring aan boord, waarvan met den meesten spoed de gewone geschenken aan den koning en de leden van het vorstelijke huis zijn afgezonden.

De eerste verkoop had daarop a f700 per ton plaats; de ontvangene berigten omtrent de vangst zijn zeer voldoende.

Eene ontzaghele menigte verwelkomde aan het met vlaggen versierde hoofd der haven, het stoomschip, bij het ten anker komen. Het gebulder van het kanon werd door een krachtigen juichtoos, een kreet van blijdschap voor het tegenwoordige, van verwachting voor de toekomst beantwoord. Geve de Voorzienigheid na zoovele jaren van berooving, dit jaar der groote visscherij eenen rijken oogst, opdat deze belangrijke aloude inderhandel, de haringvloot, en al zoo de zorgen en verhoeden der visscherij vergoede.

De haringvloot dit jaar uitgerust, bestaat uit 115 schepen, als van Vlaardingen 65, Maasdam 14, Bollenhaven 1, Zwartwaal 6, Middelharnis 4, Dordrecht 1, Bakhuisen, de Bijn en Amsterdam ieder 7.

Het volgende wordt ons uit 's Gravenhage gemeld:

In de afgelopen week is in Holland gekomen de beroemde en bij ons zoo gevierde Deensche dichter Andersen. Hij kwam voor eenige dagen over Hamburg te Amsterdam aan, bezocht hier den dichter van Leiden en anderen, nam te Leiden de merkwaardigheden der akademiestad op en kwam, na ook daar onderscheidene hoogleraren bezocht te hebben, herwaarts waar hij zoo vele belangstellende vrienden en vereerders telt. Eenigen tijd voor zijne komst werd het plan gevormd om Andersen bij zijn uitstapje naar Holland, op een waardige wijze te ontvangen. Geredelijk sloten zich onderscheidene onzer dichters, schilders, letterkundigen en andere beoefenaars van kunst en wetenschap daartoe aan, en van daar dat hem dezer dage in het *Hofel de l'Europe* een collation gegeven werd, waar gulle vriendschap met innige waardering hand aan hand gingen. Men was recht tevreden den zich-zelf gevormd hebbende dichter, die van zijne jeugd af met zoo veel moeilijkheden, met zoo veel nooddrift te kampen had, in den vriendenkring te zien en den zachtmoedigen schrijver van meer nabij te leeren kennen. Menige hartelijke toast werd uitgebragt, het kenmerk dragende van ware hoogschatting voor den dichter, die bij de kiem van het talent, die hij van zijn geboortegrond, zoo rijk aan dichtelijke overleveringen, onving, tevens de zuiverste afdrucken leverde van het zacht en weelderig Zuiden. Gods vertrouwen en gemoedelijkheid openbaren zich in Andersen's schriften, maar ook in alles wat hij zegt en uitdrukt. Hij is een lang en welgemaakt Noorman; vroomheid en kinderzinnige spiegelen zich af in de trekken van zijn gelaat en zijn duidelijk kenbaar uit zijne stem. Hij bezit levendige en sprekende gebaren, en in zijn oog ligt de onmiskenbare schittering dier verhevene en diep gevoelige poëzij, welke in al zijne werken zoo dadelijk te herkennen is; kortom, zijne lier slaat toonen aan, die altijd in Holland weerklink zullen vinden, die steeds het kenmerk dragen van de innigste ineensmelting der gedachte met den vorm, die geheel gemoed zijn in den volsten zin van het woord.

In de provinciën Zeeland en Vriesland is laatstleden Vrijdag middag een hevig onweder losgebarsten. Bij Vlissingen is de bliksem in eene schuur geslagen; en heeft brand veroorzaakt, die echter spoedig gebluscht is; in Vriesland en vooral te Buitenpost heeft het zeer

